

La revista es presenta al mercat amb un primer número que tracta el conflicte de Chiapas

'Angelitos Negros' es proposa criticar amb humor

Meritzell Carles
BARCELONA

'Angelitos Negros. La Revista de Humor Políticamente Incómodo', així és com s'anomena i defineix una nova revista d'humor que acaba de sortir al carrer.

El nom de la revista té moltes connotacions. En primer lloc, un dels primers motius per posar-lo va ser la intenció de recuperar els títols no gaire explícits ni molt agressius", assegura Alfons López, el director d'*Angelitos Negros*, una publicació trimestral que proposa l'humor com a instrument de crítica política i també social, enfocat des d'un punt de vista progressista.

Un equip de redactors i dibuixants de diverses nacionalitats -Max, Vaquer, Azagra, María Colino, Rubén Pellejero, Rius, Langer, Fontanarrosa, Xavier Roca, Pepe Gálvez, Sempere, Joan Aliu...- treballen sota la batuta de López, un autor que porta gairebé trenta anys creant personatges de còmic i a l'humor. Un dels seus personatges més emblemàtics és *Alex Cunillera*, àtic tercera (amb Xavier Roca com a guionista), que sortia publicat al suplement domi-

Alfons López il·lustra així l'editorial de la primera entrega

nical de l'AVUI i ara es recupera a la contraportada d'*Angelitos Negros*, però també ha destacat en el món del còmic amb el personatge de *Pepa* i l'àlbum *Asesinato en la mezquita*.

El tema central que obre el primer número d'*Angelitos Negros* és el conflicte de Chiapas. Segons explica el director, "a *Angelitos Negros*, encara que som conscients que som una minoria, hem fet una revista per poder tractar els temes

socials i polítics a fons, ja que té, en primer lloc, un nivell informatiu, suau i sobretot contundent". El tema de Chiapas, "tot i que sigui indirectament, ens afecta a tots i hem cregut molt convenient que sigui el tema que d'alguna manera estreni la revista".

Un dels antecedents a l'Estad d'*Angelitos Negros* pel que fa a la premsa humorística és la revista *El Jueves*, però López està convençut que "*El Jueves* no

ha estat una referència per a nosaltres, tot i que jo hi vaig treballar un temps. Tenim una manera molt diferent de tractar els temes, els fem més a fons i no toquem temes tan comercials. Però considero que les dues revistes poden ser perfectament complementàries", assegura convençut.

En definitiva, *Angelitos Negros* és "una revista que fa opinió mitjançant l'humor. A més, considero que tots els moments de la història tenen un pensament col·lectiu. Avui en dia hi ha una situació de pensament únic, una hegemonia al mercat i el que nosaltres volem és ser crítics amb això. I ho fem mitjançant imatges i humor, una forma molt original".

Una de les particularitats de la publicació és la participació de gent d'altres països, com per exemple de Mèxic o Argentina. López comenta: "Sobta molt que trobis gent fora d'aquí que comparteixen les teves idees, el pensament i la mateixa manera crítica de veure el món. No podem negar que el present i el futur de la nostra societat és la globalització". En aquest sentit, "per tractar el tema de Chiapas ens hem servit d'uns companys del diari *La Jornada*, de Mèxic, un dels diaris més progressistes d'allà. Aquesta coparticipació és molt útil i interessant".

López assegura que ja tenen diversos temes preparats per als pròxims números. Entre aquests: la sostenibilitat (ecologia, creixement...) i sobretot algun tema relacionat amb la dona i el tràfic d'armes". Sembla que de moment tenen corda per estona.

Angelitos Negros està també a Internet: www.angelitosnegros.com.

Gandesa obre un Centre d'Estudis sobre la Batalla de l'Ebre

Efe
GANDESA

Gandesa inaugura avui el Centre d'Estudis de la Batalla de l'Ebre (CEBE) amb l'objectiu de recuperar i exhibir material bèl·lic, fotografies i documents dels diferents fronts de la batalla més cruenta de la Guerra Civil Espanyola, amb més de 30.000 morts. La inauguració es fa avui que fa 60 anys del final de la guerra.

Aquest centre d'estudis complementarà el seu treball documental amb exposicions i recorreguts turístics pels llocs més emblemàtics de la batalla, que es va desenvolupar entre el juliol i el setembre del 1938, amb la participació de cent mil soldats i milicians. Segons ha explicat el president del CEBE, Anton Munné, el centre s'obre amb una exposició d'armament, d'utensilis, d'uniformes i de fotografies de la batalla, alguns cedits pel ministeri de Defensa. El juny d'aquest any està previst exhibir en el Centre d'Estudis la mostra de fotografies de Robert Cappa que actualment s'exposen al Museu Reina Sofia de Madrid.

22 països estudien la cooperació cultural entre Europa i Àsia

Redacció
BARCELONA

Responsables culturals d'organismes públics, fundacions i organitzacions de 22 països s'han trobat a Barcelona, convocats per la Unió Europea, per consolidar accions de caràcter cultural entre Europa i Àsia. De la trobada ha sorgit una plataforma de cooperació cultural entre els dos continents, que permetrà oferir informació a aquells que busquin socis i col·laboradors per estructurar programes de contingut artístic entre les dues cultures.

Venècia acull una exposició sobre Borges

Redacció
VALÈNCIA

La ciutat de Venècia acull des d'ahir una gran exposició per commemorar el centenari del naixement de Jorge Luis Borges. "Aquí vam decidir amagar-nos, com fèiem el 24 d'agost de cada any, per a celebrar el nostre aniversari, gràcies a aquesta mostra puc complir la meua promesa", va dir la viuda de l'escriptor argentí, María Kodama, en la presentació de *Jorge Luis Borges. 1899-1999*.

J.C.
BARCELONA

"Aquesta novel·la no crec que canviï la vida de ningú, ni tan sols la meua", diu Llord, que debuta en la narrativa amb l'obra 'T ardor' (Destino).

Llord és un periodista que treballa als suplementos *DDD* i *Rock & Clàssic* de l'AVUI i que té publicats un munt de contes i està a punt de treure una altra novel·la. Entre 30 i 40 anys, és membre d'aquesta generació perduda que ni tan sols es generació i que escriu per passar-s'ho bé, de la mateixa manera que els seus protagonistes toquen i canten per fruit de la vida. D'aquesta manera, *T ardor* es

Llord debuta amb una novel·la sobre el rock català

pot definir tant com una novel·la sobre el rock català, com una obra generacional, com una narració sobre sexe, drogues i rock and roll. És una novel·la urbana on el protagonista principal no aconsegueix autodestruir-se malgrat tots els intents.

Ha estat una novel·la molt elaborada, entre altres raons perquè als editors no els acabava de fer el pes. "He tardat cinc anys perquè me la publicuessin, però no em sap gens de greu. Al llarg d'aquests anys l'he reescrita cinc vegades i això m'ha fet agafar ofici. Ha estat com un caldo, vas afegint elements, que faci xup-xup un bon temps, i des-

prés el coles amb l'esperança que quedi la substància del que hi havia escrit", explica Llord.

Pel que fa a les influències literàries, Llord diu: "He llegit poc, i tots els lectors que he llegit m'han influït. Només puc dir que m'ho he passat molt bé amb Kafka, Boris Vian, Kundera, Monzó, Maupassant, Dürrenmatt, Calders, Auster. Dels nous, m'atrauen especialment Francisco Casavella i Sebastià Alzamora".

T ardor és una novel·la jove, que pot arribar a tots els públics, diu el seu autor. "Crec que pot agradar a joves de 20 anys romàntics, a gent de 30 a 40 anys fins a vells hippies, de

L'autor Lluís Llord

més de 50", encara que el preocupa que pugui interessar a un espai tan ampli. Però poc: "Com el protagonista de *T ardor*, no busco èxit ni diners. Em fa por haver de fer front a les responsabilitats no desitjades. Només he volgut crear un personatge i les seves històries. Si algú les edita, fantàstic. Si algú les llegeix, meravellós. Si a algú li agraden, seré feliç".